

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שנייה | כסלו תשע"ב, גיליון מס' 24

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

גילוי מדעני NASA מוכיחים שתורה משמיים

כל שעה מתחלקת לאלף ושמונים חלקים, כמבואר ברמב"ם².)

ובכן, רבן גמליאל מעיד שקיבל בתורה שבעל פה מדורות קודמים שבשולשלת נשיאי ישראל, אשר קיבלו מאבותיהם, והם מאבות אבותיהם עד מתן תורה, כי אורך חידושה של הלבנה הוא: **29.5 יממות + 2/3 שעה + 73/1,080 חלקי שעה בדיק**, יצויין, כי מפרשי התלמוד מבארים שהזמן הנ"ל הנו הזמן הממוצע שבין מולד למולד (ראה הערה⁴).

הבה ונתרגם את 'זמן המפתח' הנ"ל למספרים עשרוניים שלנו, וביחס ליממות שלימות:

א. שני שלישי שעה = 720 חלקי שעה (שהרי השעה מחולקת לאלף ושמונים חלקים, כנ"ל)

ב. תוספת 73 חלקים = 793 חלקי שעה

ג. הפיכת 793 חלקי שעה לשברים עשרוניים (793/1080) = 0.73425 מהשעה

ד. וכמה זה ביחס ליממה? עלינו לחלק את 0.73425 מהשעה ב-24 (שהרי ישנם 24 שעות ביממה) = 0.03059 יממות

ה. נוסף את 29.5 היממות (29.5 יממות + 0.03059 יממות) = 29.53059 יממות

מסקנה: המולד הממוצע הינו 29.53059 יממות. 5) ספרות אחרי הנקודה מבטאת חלקיקי שנייה.

למרבית התדהמה המדענים הגיעו למספר מדויק זה רק היום, ורק לאחר מדידות שנעשו באמצעות פריזמת זכוכית שהניחו אסטרונומים אמריקנים על הירח, ובעזרתם של קרן לייזר שנשלחה מכדור הארץ אל הפריזמה, טלסקופים רבי עוצמה, ושעון אטומי. יודגש כי ללא מכשירים אלה אשר התחדשו בשנים האחרונות, לא היתה שום אפשרות למדע המודרני להגיע לתוצאה מדויקת כל-כך.

שימו לב! המדען הראשי של מינהל החלל האמריקאי NASA מסיק, כי אורך חידוש הירח ממולד למולד הוא: 20.530588 יממות, הפרש של חלקיקי השנייה מדברי חז"ל הנ"ל - 29.530590 יממות!!! והנה, במחקר מתקדם יותר אשר נערך בברלין-גרמניה הולך ונסגר פער חלקיקי השנייה שבין תורת ישראל לבין מחקרי המדע המודרני. המחקר מסיק כי אורך חידוש הירח ממולד למולד הוא: 29.530589 יממות!!! (האסטרונום הרב ניסים וידאל⁵ סובר שהשינוי התזרי הנ"ל התרחש במשך אלפי השנים שעברו מזמן חז"ל ועד לימינו).

עמוד והתבונן: הרי לא היו לרבן גמליאל ולחכמי המשנה, לפני אלפי שנים, שום כלים טכנולוגיים משוכללים כאלו לדעת מספר זה... ורבן גמליאל אומר, לא חקרתי ולא בדקתי, אלא "כך מקובלני מבית אבי אבא". ומהיכן אבות אבותי ידעו? כי הם קיבלו זאת בתורה שבעל פה שניתנה בהר סיני מפי בורא העולם המכיר את רוי עולמו. עוד הוכחה ניצחת בסידרת ההוכחות הרבות שכתבנו בעלונים הקודמים שתורה משמיים, כולל תורה שבעל פה.

מאחר והזמן הממוצע הוא הזמן הנ"ל, אפילו אם ניקח בחשבון את הפרש שבין זמן זה לבין זמן המולד המינימאלי, עדיין לא יתכן שנראית הלבנה החדשה בזמן שראוה העדים, שהרי עדיין לא עבר הזמן המינימאלי. (הגהות שוטינשיטיין, שם, הערה 24, בשם תורה שלמה, כרך י"ג פרק ז'.) וכן ביאר באריכות האסטרונום הרב ניסים וידאל בספרו "צבא השמיים", חלק ה', עמודים 536-537, ע"ש את החישוב המדויק, וע"ע שם ח"א עמ' 122).

5 בספרו "צבא השמיים", חלק א', עמ' 127

החודש על פי חשבון ה"מולד", אלא ע"י עדים שראו את הלבנה החדשה. כאמור, הלבנה נראית רק מספר שעות לאחר ה"מולד", ולפעמים לא תראה ביום המולד כלל, אלא למחרת.

ואכן, בתקופת המשנה והתלמוד, היו מקדשים את החודש על פי "הראייה". כלומר, העדים שראו את הלבנה בחידושה, היו באים לבית הדין הגדול ומעידים לפניו שראו את הלבנה. בית הדין היה בודק אותם, ולאחר שנמצאה עדותם נכונה ומדויקת, היה ראש בית-הדין מכריז שיום זה מקודש. ושהוא הראשון לחודש הבא. כתוצאה מהתנאים הנזכרים, משתנה מועד

תחילת החודש: לפעמים מתחיל החודש ביום ה-30 לחודש הקודם, ולפעמים מתחיל החודש ביום ה-31 לחודש הקודם.

אמנם, מבואר ברמב"ם¹, כי אע"פ שעיקר המצווה היא לקדש את החודש על פי עדים שראו את הלבנה החדשה, מכל מקום בית דין השתמשו בחישובים אסטרונומיים כדי לדעת את השעה שראויה הלבנה להראות, והיכן עליה להיות בשעת היראותה. אם יצא על פי חישוביהם שאי אפשר היה לראות את הלבנה בזמן או במקום שאמרו העדים, היו בית דין פוסלים את עדותם, ולא קדשו את החודש על פיהם.

המולד הממוצע

והנה, בתלמוד² מסופר: "פעם אחת נתקשרו השמים בעבים (=עננים), ונראית דמות לבנה בעשרים ותשעה לחדש. כסבורים העם לומר ראש חדש (הוא) וכו'. אמר להם רבן גמליאל, כך מקובלני מבית אבי אבא: אין חידושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחצה (-שתים עשרה שעות), ושני שלישי שעה, ושבעים ושלושה חלקים (-מתוך 1,080, שהרי לפי התלמוד

הייתכן שתורה אשר נכתבה לפני אלפי שנים (!) תדע נתונים אסטרונומיים מדויקים, אשר מינהל החלל האמריקאי, ולאחריו - הגרמני, הגיעו אליו רק כיום באמצעות כלים אלקטרוניים משוכללים! למרבה הפלא, התשובה חיובית בהחלט! להבנת המאמר נקדים מספר הקדמות:

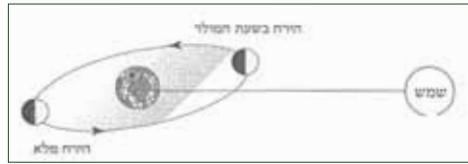
הלוח העיברי

הלוח העברי ערוך ביסודו לפי "חודשי הלבנה (הירח)". היינו, לפי סיבוב הלבנה סביב כדור הארץ. הלבנה, במהלכה על פני השמים גודלת ונחסרת עד שהיא נעלמת לגמרי מעינינו, ושוב נראית. בכך היא נראית כמתחדשת מזמן לזמן, ולכן, פרק הזמן שבין חידוש לחידוש נקרא "חודש".

שינוי צורת הלבנה

הירח אינו מאיר בעצמו, אלא מחזיר את אור השמש הנופל עליו. כמובן, שאור השמש נופל רק על הצד של הירח הפונה לשמש, ואילו הצד השני אפל. כמה מהצד המואר פונה לכדור הארץ, וכמה מהצד האפל? תלוי במיקום הירח יחסית לשמש ולכדור הארץ, דבר המשתנה במשך החודש בהתאם למסלול החודשי של הירח סביב כדור הארץ. כתוצאה מכך, משתנה במשך החודש צורת הירח הנראית לנו, מקו דק בצורת מגל עד לירח מלא.

בתחילת החודש ("שעת הקיבוץ") נמצא הירח בין השמש לכדור הארץ, ואז פונה כל הצד המואר של הירח לשמש, ואילו הצד האפל פונה כולו לכדור הארץ, לכן בשעה זו נעלם הירח לגמרי מעינינו, ואי אפשר לראותו כלל. רגע זה נקרא "מולד", מכיון שמרגע זה ואילך נע הירח לקראת נקודה שבה יראה הירח מחדש. מיד לאחר המולד מתחיל הירח להתרחק מהקו שבין השמש וכדור הארץ, אבל עדיין אי אפשר לראותו, ורק מספר שעות לאחר המולד מגיע הירח לנקודה שאפשר לראותו מכדור הארץ, ואז נראה ממנו קו דק בצורת חרמש. כשמתקדם הירח במסלולו, הולך צדו המואר ונראה יותר ויותר, עד שמגיע לנקודת "הניגוד", כלומר, שהירח עומד מצדו השני של שכדור הארץ, וכל צדו המואר פונה לכדור הארץ, ואז נראה הירח במילואו. כשממשיך משם במסלולו, הולך וקטן החלק המואר המופנה כלפיו, והירח נראה הולך וקטן, עד ששוב נעלם לגמרי בשעת המולד (ראה אזור).

תחילת החודש על פי התורה

התורה צייתה שכל זמן שיש בית דין הראוי לכך (סנהדרין שנסמכו מהדור הקודם), לא יקדשו את

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של הבחור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נוח לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על חברות **ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל** שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלות ישראל. נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע ת.נ.צ.ב.ה

שאל את הרב

מאת הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט"

שאלה: קבלתי במתנה תלושי קנייה ממקום עבודתי, ונתתי אותם לאבי, האם אני צריכה להפריש מעשר כספים מהם, או ברוגע שהם ניתנו לאבי הוא זה שמחויב לעשרם? (רחל, ראש"צ).

תשובה: אין צורך להפריש מעשר כספים מתלושי קנייה, אא"כ אפשר לקנות בהם כל מוצר ובכל מקום, ותלושים כאלו אינם מצויים. ("באורח צדקה", עמוד קמ"ו, בשם הגר"נ קרליץ שליט"א, משום שאין חייב לעשר חפצים רק מעות. "שערי צדק", עמוד רצ"ג, בשם החו"א, משום שאין חייב לעשר חפצים שקיבל "ומשתמש בהם").

ובתלושי קנייה החייבים במעשר, החיוב נותר עלייך, למרות שהעברת את התלושים לאביך. ומצאתי בס"ד ראייה יפה לזה מהתורה, (בהשגחה פרטית קראתי את הפסוקים למחרת השאלה): אברהם אבינו לקח בחזרה מחמשת המלכים את רכוש סדום ועמורה, והפריש מהרכוש מעשר לשם בן נח, כיון ששם היה כהן. (ראה רש"י, רמב"ן ואוה"ח, בראשית יד, פק"י דר"א, פכ"ז). וזאת, למרות שנתן את כל רכוש סדום ועמורה במתנה למלך סדום, כמבואר בפרשה (שם, שם, כ"ג).

שאלה: אבי, שיהיה בריא, בן 88, ולצערי לא אדם מאמין, ולכן החליט לתרום את גופו למדע. האם בבוא ה-120 שלו לא נשב עליו שבעה? (רק אחרי מספר שנים יביאו אותו לקבורה). ואיך זה אמור להשפיע על הנפש שלו? חשובה לי התשובה כדי לנסות לשנות את דעתו. תודה. (גבריאלה, ראש"צ).

תשובה: כתב רבינו עובדיה יוסף שליט"א: "התורם את גופו לאחר מותו לצרכי מדע לנתיחת אבריו, אף שכוונתו לקידום חכמת הרפואה, הוא עושה איסור חמור, ועלול למנוע את גופו שלא יקום בתחיית המתים, ולכן נראה שאין להתאבל עליו". (חיזון עובדיה" אבולות, כרך א', עמוד תקלט).

והנה, מלבד שהתורם גופו למדע מפסיד שלא יקום לתחיית המתים, וגם שלא יתאבלו עליו, וכנ"ל, הוא גם גורם צער גדול מאד לאחר מותו לנשמתו, בראותה את הגוף מוטל בבזיון, שחוחכים אותו לחתיכות כדי לעשות עליו את ניסיונות המדע, כמש"כ רבותינו המקובלים ("מעבר יבוק" ח"ב פרק א), שיש צער גדול מאד לנפש לראות את הגוף בבזיונו. (וע"ע חיזון" אבולות, כרך א', עמודים תכו-תכח).

דבר נוסף, אין מנוחה לנפש מן הדינים כל זמן שהבשר קיים ולא חזר לעפרו. (ט"ו, י"ד, ססג). ולכן יש שציוו שיתנו סיד על בשרם לאחר מותם למהר את כילוי הבשר, וכדי שלא יצטערו. (פת"ש שם). א"כ התורם גופו למדע, יש צער גדול לנשמתו מהדינים עד שיחזור בשרו לעפר לאחר זמן רב.

אני מקווה, שכאשר תסבירי את הדברים הנ"ל לאביך, הוא יחזור בו ממעשהו זה, ושב ורפא לו.

לכבוד הרב, 2 שאלות לגבי הבדלה:

1) אם אני שומע הבדלה במוצ"ק בבית הכנסת, האם אני יכול להבדיל גם בבית, למרות שיצאתי ידי חובה בבית הכנסת?

2) האם אני יכול לברך על הבשמים בהבדלה, למרות שאני מצונן ולא כל כך מריח בגלל אף סתום? (שמעיה, ירושלים).

תשובה: 1) אם בני ביתך לא יודעים להבדיל בעצמם, אתה רשאי להבדיל להם, למרות שכבר יצאת ידי חובה. אמנם, אם בני ביתך יודעים להבדיל לעצמם, הרי שהם יבדילו לעצמם. וגם נשים יכולות להבדיל לעצמן, ובמקרה הזה הן חייבות לשתות מכוס ההבדלה, למרות שנוהגים בדרך כלל שאין האישה טועמת מכוס ההבדלה.

ודע! שלכתחילה עליך לכוון במפורש שאינך רוצה לצאת ידי חובת ההבדלה בביהכ"נ. ועדיף שתענה "ברוך הוא וברוך שמו" על ברכות ההבדלה, לגלות דעתך שאינך רוצה לצאת ידי חובה. (חיזון עובדיה" שבת ב', עמוד שע"ב, ד"ה "מסקנא דדינא". וע"ע שם עמ' ת"ח, ס"ד).

2) מי שאינו מריח, אינו יכול לברך על הבשמים, שהרי אינו נהנה מהבשמים. אא"כ יש לו ילדים קטנים, שאז הוא מברך כדי לחנכם במצוות. (ש"ע, רצוה. מ"ב שם, סק"ג. חו"ע, שבת ב, תכה).

אבל אם אדם מריח מעט, ורק אינו מריח ריח חזק, וכמו שכתבת בשאלתך "ולא כל כך מריח", אז אפשר לברך על הבשמים, כי סוף כל סוף הוא נהנה מעט מהריח.

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhbp52@etrog.net.il, או בטלפון: 054-8486661.

הלכות חנוכה

סדר הברכות וההדלקה

א. קודם שידליק את נרות החנוכה **בלילה הראשון** יברך שלש ברכות: 1) אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר חנוכה. 2) שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. 3) שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ובשאר הלילות מברך את שתי הברכות הראשונות בלבד.

ב. לאחר שבירך והדליק נר אחד, אע"פ שעדיין לא הדליק את שאר הנרות, אומר את הנוסח של "הנרות הללו אנו מדליקים וכו'", ואח"כ "מוזמר שיר חנוכה הבית לדוד" (כמו שמופיע בסידורים).

ג. בלילה הראשון מדליקים נר אחד, ומכאן ואילך מוסיפים נר אחד לכל לילה, עד שבליילה האחרון מדליקים שמונה נרות. ואפילו בני הבית מרובים אין מדליקים יותר.

ד. מניח את נרות החנוכה בצד ימין של החנוכה. וסדר ההדלקה כך: ביום

במרפסת הפונה לרשות הרבים, כדי לפרסם הנס.

ד. אולם הגר בקומה גבוהה כל כך שחלונו גבוה 9.60 מטר מהרחוב, יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים. ואם רוצה יכול להניחה על החלון או על שולחנו, ופרסום הנס הוא לבני הבית.

החייבים נרות חנוכה

א. אדם נשוי שנאלץ להיעדר מביתו, כגון: חייל המשרת במילואים וכדומה, אשתו תדליק ותברך בביתם והוא יוצא ידי חובה.

ב. בחורים רווקים השוהים בפנימייה של הישיבה, או חיילים רווקים המשרתים בצבא, יוצאים ידי חובת נרות חנוכה בהדלקת הוריהם. אבל מי שאין מי שידליק עבורו - חייב להדליק בעצמו.

ג. זוג נשוי המתארח אצל הורי החתן או הכלה בשבת חנוכה, אינם צריכים להדליק נרות חנוכה בפני עצמם, אלא יוצאים בהדלקת הנרות של המארח, ואינם צריכים להשתתף בהוצאות נרות החנוכה של המארח. ובמוצאי שבת, מאחר והם שבים לביתם בעוד לילה - עליהם להדליק כשיגיעו לביתם.

ד. נהגו להדליק בברכה בבתי כנסיות ובמסביבות חנוכה הנערכות בלילות חנוכה, משום פרסום הנס. אבל אין להדליק בחנויות וכדומה, והמברך שם ברכתו היא ברכה לבטלה.

רבע שעה לפני השקיעה. ויש להיזהר בערב שבת להניח נרות יותר גדולות מנרות שאר הימים, שימשיכו לדלוק לפחות חצי שעה לאחר צאת הכוכבים בליל שבת (עד שעה 17:30).

ה. בערב שבת - נכון להתפלל תפלת מנחה קודם הדלקת נרות חנוכה. וצריך להדליק בתחילה נרות חנוכה ולאחר מכן תדליק האישה נרות שבת.

ו. זמן ההדלקה במוצאי שבת - לאחר צאת השבת. והנוהגים כשיטת רבינו

תם, גם במוצאי שבת חנוכה ידליקו בזמן צאת השבת כשיטת ר"ת.

ז. במוצאי שבת: בבית יקדים לעשות הבדלה לפני הדלקת נרות החנוכה, אבל **בבית הכנסת** מקדימים להדליק נרות

חנוכה לפני ההבדלה.

מקום הנחת נר החנוכה

א. כאשר פתח הדירה פונה ישירות לרחוב, מצווה להניח את נרות החנוכה בפתח הדירה מבוהץ. ואם יש לו חצר ופתח החצר פונה לרחוב, יניח החנוכה בפתח החצר.

ב. המדליק בפתח דירתו או חצרו, מניח החנוכה צמוד לפתח ומצד שמאל של הנכנס לדירה. כדי שתהיה המזוזה מצד ימין ונרות חנוכה מצד שמאל, וכשהוא נכנס יוצא הרי הוא מוקף במצוות.

ג. כאשר פתח הדירה פונה לחדר מדרגות, יניח החנוכה בחלון או

אור ישר לטלוויזיה ולקולנוע

האחרון שם, שיכנעו אותי ללכת ל"התבודדות" - לדבר עם ה' בשדה. התיישבתי באיזו פינה ליד האגם, עצים מסביב, ודיברתי עם ה'. היה מצחיק אותי שאני מדבר בלשון נוכח לאדם שאינו נראה נוכח. אז אמרתי בתעווה של מתקרב לה' שערך לא הגדיר את עצמו כחוזר בתשובה: "אלוקים! אם אתה נמצא - תראה לי! תן לי סימן!". ובה' ה' הראה לי (מחייך ומאושר). קמתי מהישיבה ליד העצים, קרני השמש נראו מבעד לענפים, המהבהים כזה, ואז ראיתי להקת פרפרים עולה באוויר, ועם קרני השמש שפגעו בפרפרים, זה היה מראה מרהיב, בפרט לצלמים. הרגשתי צביטה בלב, אך עדיין לא ידעתי אם זהו הסימן. הלכתי כמה מטרים, והם הלכו אחרי, הקיפו אותי, ולא הניחו לי. נשברתי, ופניתי ליהוה: "טוב, הבנתי את הסימן", בדיוק אז הם עפו להם. הבנתי שה' ממש שומע אותי, וקיבלתי החלטה נחושה לשמור שבת ולחזור בתשובה.

"באומן מצאתי אנשים אמיתיים, אנשים שחיים עם עצמם, ולא בשביל להראות לאחרים. הרגשתי גם מה זה אחדות ואהבה. כשחזרתי לארץ, התחלתי לשמור שבת, אבל לא ידעתי איך שומרים שבת, ידעתי שלא נוסעים ולא שומעים רדיו, לא יותר מזה. היו קטעים שהיום מצחקים אותי: באותם הימים הייתי מבשל ביום שבת על הפלטה... הייתי מתפלל בסידור, כולל האותיות הקטנות של ההסברים וההוראות, וגם בשבת הייתי אומר את הוידוי, חשבתי שכל מה שכתוב בסידור צריך לומר... (שינוי מתגלגלים מצחוק)."

אור חוזר לבמה בקדושה

רב ספרדי בת"א הדריך את אורי איך לחזור בתשובה, הוא גם הלך לשיעורים של רבני ברסלב. ובתוך פחות משנה הוא עשה מפנה של 180 מעלות בחייו: זנח את עבודתו הקודמת, לטובת לימודים בכולל, והפך לחסיד ברסלב לכל דבר. באותה שנה, אורי התחנן בחתונה נפרדת, מסדר הקידושין היה הרב שלום הרוש שליט"א. "בחתונה, השתתפו הרבה חב"ה חילונים: משפחה, אנשי ברנז'ה, שחקים ומפיקים. הם היו ממש בהלם מהחתונה המופרדת שעשינו ב"ה, אבל בסוף כולם אמרו שזאת הייתה חוויה שלא ישכחו לעולם, ושהם הבינו מה זאת שמחה יהודית."

שנה וחצי למד אורי אך ורק בכולל. ואז הוא הרגיש שחסרה לו המצלמה, "כי זה בווער בתוכך" כלשונו. בעצת רבותיו, הוא חזר לעבודתו הקודמת, אלא שכעת סרטיו נועדו להחזיר את עם ישראל לאביהם שבשמיים. "בברסלב מעודדים אותך לעשות את מה שעשית, רק בקדושה". מאז ועד היום הוא עשה הרבה סרטים עבור ארגוני התשובה "ערכים" "הידברות", ועוד. הוא גם עשה בהדרכתו של הרב דוד אבוחצירא שליט"א, פרט עיליתי באורך מלא "המשימה א". קטטה משודר בסרטיבלי סרטים בחו"ל בלבד. "בארץ יותר קשה להכניס דת, הם לא מוכנים להקריין את זה, כי המסר שם ברור לכיוון חזרה בתשובה..." כמו כן, אורי מלמד ומרכז את הצד המקצועי בביה"ס לקולנוע יהודי "תורת החיים" ביד בנימין, לבנים ולבנות בהפרדה מלאה. (לחרידים מציע אורי, להתרחק אפילו מ"סרטים כשרים", וכך הוא גם נוהג בביתו).

בימים אלו, כאמור, מוקרן בערוץ הראשון סרטו של אורי "האמונה שלי". הסדרה שנערכה במשך 5 שנים ב-5 יבשות שונות, מתחקה אחר אמונתן של שתיים עשרה דמויות שונות ומגוונות, המאמינות באופן מעשי באלוקים. "זאת הייתה התוכנית עם הרייטינג הגבוה ביותר בערוץ הראשון. ובכלל, התוכנית עם הרייטינג הגבוה ביותר בערוץ הראשון, זוהי תוכניתו של שלומי גולדברג, עם הכתב החב"ד" אורי רווח - "הבית היהודי", 64%! (העם רוצה יהדות ומסורת!! לידיעת המכ"ל החדש יוני בן מנחם). בקרוב ישדרו שוב את הסדרה."

משפט לסיום: "עד עכשיו הייתי עובד על בטריות, עכשיו אני מחובר לחשמל, מחובר לאמת. אני ממליץ לכל אחד ואחת: תר/תני צ'אנס ליהדות, רק חודש, ואז תשוה. "טעמו ורוח כי טוב ה". החגים, הבית היהודי, זה משהו מיוחד שאין כדוגמתו בעולם."

הרוחני, אם כי עדיין נותרה בו איזו נקודת חיפוש אחר משמעות לחיים. אבל ה' יתברך לא שכח את אורי ודאג לקרבו אליו, וכך מספר אורי: "נסעתי עם חבר שהתחזק ברוחניות לפסטיבל הכליזמרים בצפת. איזה חסיד חב"ד התחנן אלינו שם שנשבות אצלו בשבת, הסכמנו. עבר שבת טבלנו במקווה האר", כשיצאנו מהמקווה, במדרגות, פנה אלי איזה אדם ואמר: "אתה בטח תחזור בתשובה, האר" ז"ל הבטיח שמי שיטבול במקווה שלו - יחזור בתשובה". נבהלתי, אמרתי ככעס לחבדניק: "למה לא אמרת לי שמי שטובל כאן חוזר בתשובה? אני לעולם לא יחזור בתשובה!". (צוחק). טוב שאר" ז"ל יותר חזק מאיתנו, אבל אתה מבין איפה הייתי נמצא באותו הזמן?! נהייתי מהשבת עד הצהריים, אח"כ התחלתי להתעצבן,

אבל המארח ממש בכה לנו שנמשיך לשמור את השבת עד סופה, ואכן, זו הייתה השבת הראשונה ששמרתי בחיי. מאותה שבת הייתי עושה "קידוש" לא משנה איפה אני נמצא, כי היה לי זיכרון מאד נעים נחמד מהקידוש שעשינו בצפת. וגם כשהייתי עובר בשוק הכרמל, ורואה את דוכן התפילין של חב"ד, הייתי ניגש ומניח תפילין."

אורי מצא את האור באומן

בגיל 29, בסוף תקופת הלימודים, ניתן לומר, שאורי הצליח להגשים את חלום חייו, והגיע לטופ. הוא סיים את לימודיו בהצלחה, הצליח מאד בעבודה, והיה מפורסם בקרב הברנז'ה הקולנועית. וכאן, ממקום גבוה בחייו, מצא אורי את האור בחייו, וחזר בתשובה. "הרגשתי ריקנות גדולה. למרות שעשיתי מהר קריירה, והיה לי כסף, פרסום והצלחה. כי מה יש לטלוויזיה ובקולנוע? רק כסף, פרסום, כבוד ותאוות. דבר נוסף, אמנות זה להתעסק ברוחניות, וזה הביא אותי לחזור בתשובה". סיפורו הוא אנטי תזה לשטיפת מח של התקשורת-תשקורת הישראלית, שהאנשים חוזרים בתשובה כביכול מתוך מצוקה.

באחד הימים, מצא אורי ספר "סיפורי מעשיות" של רבי נחמן מברסלב, ומכאן החלה דרכו אל החזרה בתשובה. "כל לילה קראתי בספר, ונכנסתי חזק לסיפורים של רבי נחמן, עד שזה חדר לי לנשמה. בדיוק אז, באו אלי 2 בחורים עם מצלמה קטנה, שהם התכוונו לצלם איתה באומן, וביקשו ממני בתור צלם ללמד אותם לצלם. הם לא קלטו את הסביר, אז הם אמרו: "יותר קל לממן לך כרטיס טיסה לאומן, ואתה תצלם בשבילנו". הם קבעו עובדה, ולמחרת הם הגיעו עם כרטיס טיסה לאומן. לקחתי איתי מצלמה מקצועית של טלוויזיה, והחלטתי לעשות סרט על אומן. צילמתי בלי הפסקה באומן, ובחג עצמו לקחתי צלם גוי שיצלם עבורי. עברתי שם תהליך רוחני מאוד חזק. הרגשתי שלא אני הוא זה שמצלם, אלא משהו אחר מושך ומכוון אותי. זו הייתה הפעם הראשונה בחיי שהרגשתי שלא אני מוביל, אלא אני מובל - משמיים."

"בראש השנה לא רציתי לבא לשמוע שופר. אבל ביום

את אורי פגשתי בהשגה פרטית: קראתי באחד העלונים כי בימים אלו עולה בערוץ הראשון של הטלוויזיה בכל מוצ"ש סידרה העוסקת בענייני אמונה. (ממש ימות המשיח). וכי במאי הסרט היו חסיד ברסלב בשם "אור ישר". כשהגעתי לשיעורי הקבוע לעובדי ערוץ הראשון בירתי אודותיו, אך העובדים לא הכירוהו. באחד השיעורים הופיע "חסיד ברסלב". תמהתי: "מה לכהן בבית הקברות?", שיערתי שזהו ה"אור" שאני מחפש. ואכן, צדקתי בהשערתי, וכך נולדה הכתבה שלפניכם: אורי כבן 40, נשוי פלוס, מתגורר באחת הערים החרדיות בארץ. בחייו המקצועיים הוא מכנה את עצמו "אור ישר", הוא מוכן שנפרסם ששמו הפרטי הוא "אורי", אך מסרב לפרסם את שמו המלא. "עכשיו כשחזרתי בתשובה, השם שלי לא מעניין, מה שמעניין זה השם יתברך", מנמק אורי.

היום הוא נראה חסיד לכל דבר: זקן שחור ארוך ופאות מסולסלות, אבל פעם הוא היה רחוק מזה מרחק שנות אור. אורי נולד ברמת גן לאב ניצול שואה מפולין, ולאם מדרום אמריקה. הוא גדל בהרצליה במשפחה חילונית למדהרין, אשר הקשר היחיד שלה לדת היה ההקפדה על צום יום הכיפורים, והתנזרות מאכילת זיזר. "למדתי בבי"ס ובתיכון חילוני בהרצליה, אך האמת, שהייתי בים יותר מאשר בבית הספר", הוא מצהיר. בסיום לימודיו בתיכון הוא התגייס לצבא, שם שירת כאלם ביחידת ההסרטה של חיל האוויר. בעצם, כאן החל הקשר שלו עם המצלמה. בצבא לימדוהו את רזי המצלמה, ושם הוא רכש שלוש שנות ניסיון במקצוע.

המסע הרוחני מתחיל

יום יומיים לאחר השחרור מהצבא, נסע אורי עם חברים לטיול המסורתי למזרח הרחוק, שם הוא שהה במשך שנה וחצי, והגיע עד לאוסטרליה ואיי סרילנקה. "הנקודה הראשונה לחזרתי בתשובה התחילה שמה. היינו חודשיים בחוף בודד בסרילנקה, פינת אלוקים שכוחה. מקום מאד יפה ושקט, שמטיילים לא הגיעו לשם. אין חשמל, ואת המים שואבים מהבאר. שם היה לי הרבה זמן להתבונן, והיתה לי נקודת חיבור עם עצמי. התחלתי לחשוב: מה התכלית של החיים? מה אנו עושים פה בעולם? מדוע נבראו כל הברואים הללו? את המחשבות הללו חשבתי בקול, אז חשבתי שאני מדבר עם עצמי, היום אני מבין שדיברתי עם ה'. שם הייתה לי נגיעה ברוחניות, ושם החל המסע הרוחני שלי". מאז אותו טיול החל אורי צופה על העולם באור אחר, בהבנה שיש עוד משהו מעבר לגשמיות. אך לא חל כל שינוי מעשי בחייו.

כשחזר אורי לארץ, רשם אותו אביו לאוניברסיטה. מאחר ועדיין לא התחילה שנת הלימודים, הוא נתן קפיצה קצרה לארה"ב למשך 5 חודשים. בגיל 24 החל אורי את לימודיו באוניברסיטת תל-אביב, לימודים אינטנסיביים במשך 4 שנים, במגמת קולנוע וטלוויזיה. "היום אני מבין שזה היה בזבוז זמן". כבר בשנה השנייה ללימודיו הוא עבד במקביל ללימודיו כבמאי בערוץ הראשון של הטלוויזיה. ההצלחה האירה לו פנים, ואורי החל לעבוד בתור במאי עצמאי בערוצי הטלוויזיה השונים, עבור תוכניות פופולאריות: "זום", "עובדה", "העין השלישית", "אנשים רגילים", ועוד.

סרטיו באותה תקופה היו סרטים תיעודיים על הצד האפל של החיים: סמים, אלכוהול, וכדומה. ועוררו הד עצום בקהל הצופים. "עשיתי סרט על החזירים, הראיתי איך הגועל הזה הופך לסטיק. הסרט פורסם בערוץ 2, ובעיקבות הוראת הבג"ץ, נאלצנו לטשטש תמונות מזעזעות מהסרט. למרות זאת, אנשים רבים פסקו מלאכול את הבשר המתועב. זו הייתה התרומה שלי לתורה בתקופת החילונית שלי", מציין אורי בסיפוק ובשמחה. הסרט האחרון שעסק בצד האפל של החיים היה על אנשים מענים בעולם, ולאחריו, סרטיו עסקו אך ורק באור שבעולם.

הלימודים והעבודה הרבה השכיחו מאורי את הקטע

לעילוי נשמת
יצחק חגי' בן חלומה
ומסעודה ז"ל
נפטר י"ז כסלו תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימון ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

